

gangen af Februar", foreslaaet sat „Midten af Marts.“ Vore Grunde til disse Forandringer ere de samme, som havde ledet os til at stille vore to Endringsforslag til §§ 20 og 23, men jeg haaber, at de Betæneligheder, som den ærede Indenrigsminister havde ligeoverfor de to foregaaende Forslag — nemlig, at der ikke ved dem var fastsat visse bestemte Terminer, men at det var overladt til Amsraadet at afgjøre den paagjældende Sag i det første eller det andet Møde — ikke ville være tilstede med Hensyn til de her af os foreslaaede Endringer, da disse kun gaae ud paa en Forlængelse af den Tidsfrist, som Amsraadet ifølge Paragraphen havde til sin Afgjørelse, og vi altsaa her bestinde os i Overensstemmelse med den høit agtede Indenrigsminister, der jo var villig til ved 3die Behandling at gaae ind paa noget Rigtende med Hensyn til vore to Endringsforslag til §§ 20 og 23. Det er ogsaa klart, at det vil være fuldkommen tidnok, naar Amsraadet faaer Amsraadets Afgjørelse af Hartkornsbidragene inden Midten af Marts, som efter vort Forslag skal være den hderste Termin —, da Skatternes Optrævning som bekjendt ikke foregaaer før i April Maaned, saa at der altsaa vil være rundelig Tid tilbage, hvorfor der aldeles ikke er Anledning til, saaledes som det i Lovforslaget er skeet, at sætte allerede inden Udgangen af Februar Maaned.

Thalviger. I Henhold til de Udtalelser, som vi hørte af den høitærede Indenrigsminister under denne Sags 1ste Behandling, har jeg i Forening med tvende ærede Landsthingsmænd for 2den Kreds tilladt mig under Nr. 31 at stille et Endringsforslag til § 49, der gaaer ud paa, at Indenrigsministerens Samtykke ikke behøver at indhentes af Amsraadet, naar det vil benytte sig af den det i Paragraphen givne Ret til at ligte en vis Deel af Bidragene til Amsrepartitionssonden paa Sognecommunerne. Da Forslaget altsaa gaaer ud paa at skaffe Amsraadet mere Selvstændighed og Myndighed, have vi det Haab, at Thinget ikke vil modsætte sig det, især da den høitærede Minister ikke har Noget derimod. — Jeg har ligeledes tillige med tre andre Medlemmer for 2den Kreds stillet et En-

dringsforslag under Nr. 32 til samme Paragraph. Allerede under Forhandlingerne om Forslaget til en Indkomstskatlov har jeg udtalt, at jeg var meget betænkelig ved at gaae ind paa at lade Skatten fordele tildeels efter Folketal. Jeg og mine Medforslagsstillere have troet, at det vilde være meget heldigere for Amsraadet at kunne benytte den Fremgangsmaade, som vi have foreslaaet, nemlig, naar en almindelig Indkomstskat udskrives, da at foretage hele Fordelingen este Communitens derved udsundne skattepligtige Indtægt. Jeg har det Haab, at Indkomstskatten, naar den engang fremkommer, vil blive baseret paa Procentstyret, og vort Forslag vil da staae i Samklang dermed; men, selv om det ikke skulde blive Tilfældet, vil det dog være en stor Lettelse for Amsraadene at faae Sagen ordnet paa den her foreslaaede Maade, som jeg troer vil være mere retfærdig og billig end den i Paragraphen fastsatte. Jeg skal hermed anbefale disse to Forslag.

Krieger: Jeg skal ved dette Afnit lige- som ved det foregaaende tillade mig at gjøre et Par Hensillinger til den høitærede Minister med Hensyn til enkelte Smaating, foruden at jeg skal berøre et Punkt, som har en noget større Betydning. Jeg skal saaledes først hende Dpmærksomheden paa Affattelsen af § 35, der synes mig at være høist behynderlig. Paragraphen siger nemlig om Bornholms Amsraads Medlemsantal: „Er Tallet 9, vælges 3 af Rjbstæderne og for Landets Vedkommende 4 af Sogneraadene Valgmænd og 2 af de umiddelbare Vælgere“. Der staaer imidlertid ikke Noget i Paragraphen om, at Tallet skal være 9, og der staaer heller ikke Noget om, hvorledes der skal forholdes, naar Tallet ikke er 9, hvorfor jeg ikke, som sagt, kan see Andet, end at Bestemmelsen er meget behynderlig. — Ved §§ 39 og 40 synes det mig at være paafaldende, at, medens efter § 39 Amsraadets Afgjørelse, saavidt jeg kan see, er endelig med Hensyn til de Tilfælde, i hvilke Nogen, paa hvem der er faldet Valg til Amsraadet, vil undskyldes sig for at modtage dette, skal derimod ifølge § 40, naar en Valgt, efter blot f. Ex. i 8 Dage at have havt Sæde i Amsraadet, mener, at der